L´Apnae treballa per recuperar l´òliba a l´Alt Empordà

L'au està en regressió i des de l'Associació se'ls han facilitat hàbitats creant caixes niu en què han nascut pollets

Un pollet d´òliba en un niu.

C. V. DDG

Les òlibes (Tyto alba) de l'Alt Empordà estan des de fa anys en regresió. Actualment es creu que hi ha quatre parelles i voluntaris coordinats des de l'Agrupació d'Amics del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (Apnae) han vetllat en els darrers dos anys per recuperar-les a la comarca. Han col·locat 23 caixes niu en llocs idonis per a la cria. En un dels nius han nascut tres polls, que han arrencat a volar.

L'òliba es considera una au important per a l'ecosistema perquè regula la població de micromamífers, però des de fa temps els estudis alerten de la seva regressió en llocs on històricament n'hi havia hagut.

La pèrdua d'hàbitats i hàbitats de cria de les òlibes és el motiu principal per la regressió generalitzada. Són edificis rurals que han anat desapareixent o bé han canviat d'ús, han estat restaurats i han perdut les cavitats on les òlibes feien nius. En Pau Pagès, biòleg, gerent de l'Apnaeu, ha coordinat el projecte "liba per tal d'intentar retornar l'au de forma més present al territori, a banda d'estudiar-ne la situació. Amb estudiants de la UdG que han fet la tasca com a pràctiques van engegar fa dos anys el projecte «amb la idea de confirmar amb l'estudi el que sospitaven», diu Pagès. Els censos del Parc Natural en la darrera dècada situen la xifra més elevada d'òlibes en set parelles.

En una de les fases del projecte es va radiografiar l'evolució de les òlibes al territori. S'han analitzat 72 edificacions i només en 5 han localitzat un niu. En tres es va poder confirmar que hi havia criat una parella l'any passat. En 25 dels llocs no hi havia òlibes des de feia anys, tot i que n'hi havia indicis, com excrements. El testimoni de les persones que resideixen en aquests punts també han ajudat a saber-ne l'evolució. Segons Pagès, es van poder confirmar les sospistes del descens. «Dels masos que hem visitat, en aproximadament la meitat hem trobat que n'hi havia o n'hi havia hagut, d'aquesta meitat, no n'hi havia a tots, i en quedaven molt pocs dels llocs històrics que n'hi havia hagut», relata. A partir de la radiografia que van fer buscant els indicis i parlant amb els veïns d'aquests llocs van buscar les ubicacions per posar els nius.

Tots són edificis i alguns habitats. Se n'han col·locat 23 construïdes expressament i situades a diferents punts dins el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà.

El biòleg assenyala que «ara fa un any des que es van col·locar i aquest estiu s'ha fet la primera avaluació». Creuen que ha estat positiva la feina perquè s'han trobat diverses caixes on anaven les òlibes i s'ha aconseguit l'objecitu final que es reproduissin i que els polls tiressin endavant. En una de les caixes van criar i van viure els tres polls. A partir d'ara que sobrevisquin al medi ja no dependrà del projecte, constata el coordinador.
El projecte ha finalitzat però pot continuar en qualsevol moment, constata Pagès, perquè les caixes continuaran al territori i es poden anar fent seguiments.

El projecte era el final del treball de carrera de Pau Pagès i els voluntaris que hi treballaven activament ho feien amb pràctiques de la Universitat de Girona.

Font del document:
http://www.emporda.info/fets-gent/2015/10/25/lapnae-treballa-recuperar-loliba-lalt/289741.html?utm_source=rss